

До членовете на Научното жури

С Т А Н О В И Щ Е

от проф.д-р Венцислав П.Стоянов

по конкур са доцент 3.6 Право (гражданско и семейно право)
обявен от СУ “Св.Климент Охридски” обн. ДВ бр.13/20014год.
с единствен кандидат гл.ас. д-р Ценимир Братоев Братоев

Уважаеми членове на Научното жури,

В обявеният от СУ “Св. Климент Охридски” конкурс за доцент по гражданско и семейно право е допуснат само един кандидат – д-р Ценимир Братоев Братоев главен асистент в юридическия факултет на Университета. За участие в конкурса той е представил три материала: монографията “Членство в търговско дружество” изд. Сиела 2014год. в размер на 408 страници ; студията “Свикване на общо акционерно събрание по искане на акционери, сп.”Търговско право” 2009год.,кн.2,стр.5-30 и кн.3, стр.5-18 и статията “Наименование на адвокатско дружество” , сп. “Търговско право” 2011год. кн.1, стр.5-20. И трите публикации са в научната област на обявения конкурс. Монографията и останалите трудове, са публикувани в специализирано научно издание не повтарят труда, представен за придобиване образователна и научна степен “доктор “ – изискване по чл.24 ал.1 т.3 Закон за развитието на академичния състав.

Монографията “Членство в адвокатско дружество” е първото изследване на проблема в българската правна книжнина. Трудът включва предговор, пет глави, а научният апарат в него обхваща 87 заглавия на кирилица и 39 на латиница. Книгата има значима практическа стойност поради самият факт, че е посветена на основна юридическа професия – адвокатурата. Самата адвокатска дейност е конституционно регламентирана в чл.134 от основният закон, а Законът за адвокатурата от 2004 год. урежда материята в глава десета, раздел втори. Анализът на нормативната уредба има съвсем конкретно практическо приложение за адвокатурата и това може да се отбележи като приносен момент за самата практика. Отделно трудът има своето важно значение и за правната теория и в частност за дружественото право.

В глава първа са разгледани понятието за членство в адвокатско дружество, дяловото участие, личното участие на съдружника, договорната свобода, както и запазване на правото на адвоката да осъществява самостоятелна адвокатска дейност. Възможността съдружникът-адвокат да продължи да упражнява самостоятелно професията си след приемането му в дружеството, както и неговите професионални права и задължения са разгледани в пълнота от автора. И това е съвсем логично. Правата и задълженията на адвоката, уредени в глава осма и девета на ЗА в действителност са фундаментът на адвокатската професия. Те определят статуса на адвоката като защитник на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридически лица, а това, както д-р Братоев отбелязва е основната функция на адвокатурата съгласно Конституцията на страната. Оттук следва изводът, че тези права и задължения не могат да бъдат отменени при членство в адвокатско дружество, и че те имат предимство пред правата и задълженията на съдружника. Те са задължителни за адвоката и, основополагащи са за неговата дейност и са уредени с императивни норми в ЗА. Тази част от монографията е много важна при изясняване характера на членствените правоотношения и задълженията на съдружника-адвокат спрямо неговите клиенти. Сред тях особено място заема опазването на тайната на клиента, което според думите на автора е в основата на адвокатската професия. Анализът на задължението за запазване на тайна от страна един адвокат-съдружник и останалите, ако бъдат ангажирани със защитата е направен с вещина и тази част от монографията може да се счита за приносен момент в правната литература.

Втората глава от монографията е посветена на условията за членство и придобиване на членство в адвокатско дружество. Авторът разглежда възможността съдружници да бъдат не само български адвокати, но и такива от Европейския съюз. Същевременно се обръща внимание и на

забраните за членство на други лица, извън тези ,които имат адвокатска правоспособност, както и на забраната адвокат да бъде съдружник в повече от едно дружество. В тази глава се разглежда и един от основните въпроси в монографията – придобиване на членство в адвокатско дружество. Разгледани са няколко хипотези – придобиване на членство при участие в учредяване на дружеството; придобиване на членство след учредяването му . Особено внимание авторът отделя и на една трета хипотеза – придобиване на членство при обединение на адвокатски дружества. Той предлага в този случай удачно разрешение за приемането на новите членове то да става под условие , докато бъде приключена ликвидацията на другото дружество, за да се отговори на изискването на закона един адвокат да бъде член само на едно дружество.

В глава трета са разгледани въпросите за правата на съдружниците. Авторът обособява правата в две големи групи – имуществени и неимуществени. Сред имуществените права са : право на участие с личен труд в дейността на дружеството, факт който се подразбира от упражняването на адвокатската професия; право част от приходите на дружеството; право част от печалбата; право на ликвидационен дял при прекратяване на членството и др. При определяне на кръга на правата на съдружниците авторът се е съобразил с разпоредбата на чл.67 ЗА. Като неимуществени права д-р Братоев е посочил правото на участие в общото събрание на съдружниците; правото на глас и правото на съдружника да избира и да бъде избран в органите за управление на адвокатското дружество. Отделено е внимание и на защитните права на съдружника, уредени в чл.74 ЗА – правото на жалба срещу решения на общото събрание на съдружниците, правото на защита срещу действия на управителните органи; правото на вътрешнодружествен контрол ; правото на свикване на общото събрание на съдружниците и правото на защита на индивидуалните права. От съществено значение , с оглед на адвокатската практика е правото на съдружника името му да бъде изписано във всички книжа на дружеството и авторът акцентира върху това право.

Глава четвърта е посветена на задълженията на съдружниците в дружеството. В определена степен материята е свързана с правата, които ЗА предоставя на съдружниците ,напр. правото на участие с личен труд и задължението да се участва с личен труд. Неразривно свързани със самото сдружаване са задълженията за вноски, както и задължението да се изпълняват решенията на органите за управление на дружеството, вкл. задължението за лоялност. Авторът обръща внимание и на други задължения свързани с упражняването на адвокатската професия – задължението за опазване на дружествената тайна

и задължението за въздържане от конкурентна дейност. Като едно специфично задължение д-р Братоев откроява това да се участва в управлението на адвокатското дружество. В действителност ЗА не предвижда санкции за неучастие в заседанията на общото събрание, но няма пречка при системни неучастия законът да предвиди като основание за изключване неизпълнението на това задължение.

Прекратяването на членството е предмет на разглеждане в глава пета. Детайлно са разгледани отделните основания за прекратяване на членството, предвидени в ЗА. Освен това авторът разглежда някои основания извън предвидените в закона, каквито са : отнемане на правото да се упражнява адвокатска професия в страна от Европейския съюз; прекратяване на членства при заличаване на адвокатско дружество след проведена ликвидация; прекратяване на членство при прехвърляне на дружествен дял. Разгледани са също временното прекратяване на членство – чл.68 ЗА, както и специфичния проблем при прекратяване на членство на съдружник с двама съдружници, тъй като еднолично адвокатско дружество не може да съществува.

Към основните приноси моменти на монографията могат да се посочат, че това е първото цялостно изследване на проблема в нашата правна литература; направен е богат сравнителноправен анализ с оглед на законодателствата на други страни, членки на ЕС; аргументирана е невъзможността дружествения дал на съдружника да бъде залаган; анализирани са въпросите относно възможността за участие на чуждестранни адвокати в наши дружества и др. Като цяло трудът представлява едно завършено изследване на материята за членство в адвокатско дружество.

Представените студия и статия, като отбелязах са в областта на обявения конкурс и могат да се определят като сериозни изследвания в областта на дружественото право.

В заключение изразявам становище, че представените научни трудове отговарят на изискванията на Закона за развитието на академичния състав в РБ да бъде дадено на техния автор гл.ас. д-р Ценимир Братоев Братоев научното звание “доцент” по гражданско и семейно право.

В.Стоянов

